

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ВАЛУТНИЯ ЗАКОН

(обн., ДВ, бр. 83 от 1999 г.; изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 60 от 2003 г., бр. 36 от 2004 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 43, 54 и 59 от 2006 г., бр. 24 от 2009 г., бр. 16, 23 и 96 от 2011 г., бр. 59 от 2016 г., бр. 63, 92 и 103 от 2017 г., бр. 93 от 2018 г., бр. 17 от 2019 г. и бр. 14 от 2020 г.)

§ 1. В чл. 1 се правят следните изменения:

1. Точка 4 се изменя така:
„4. сделките с благородни метали и скъпоценни камъни и изделия с и от тях по занятие и преработката им;“.
2. Точка 5 се изменя така:
„5. пренасянето на придружени или не придружени парични средства през границата на страната;“
3. Точка 7 се изменя така:
„7. упражняването на валутен контрол, включително временното задържане на парични средства.“

§ 2. Член 10а се изменя така:

„Пренасяне на придружени парични средства през границата на страната за или от трета страна

Чл. 10а. (1) Лицата могат да пренасят за или от трета страна неограничено количество парични средства.

(2) Пренасянето на парични средства в размер на 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в левове или друга валута през границата на страната за или от трета страна подлежи на деклариране пред митническите органи по реда и условията, предвидени в чл. 3, параграф 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1889/2005 (ОВ, L 284 от 12.11.2018 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2018/1672“.

(3) Задължението за деклариране по ал. 2 се смята за неизпълнено:

1. при отказ за деклариране;
2. когато декларираната информация е невярна или непълна;
3. когато паричните средства не са предоставени на разположение на митническите органи за контрол.

(4) При пренасяне на парични средства в размер на 30 000 лв. или повече или тяхната равностойност в друга валута през границата на страната за трета страна, митническите органи проверяват за наличие или липса на публични задължения по реда на чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и за публични задължения, установявани от Агенция „Митници“, за приносителя. Когато в предоставената или в установената по служебен път информация се съдържат данни за наличие на публични задължения в размер над 5 000 лв., митническите органи не допускат пренасянето на паричните средства.

(5) В случаите по ал. 4 митническите органи, задържат паричните средства с разписка по чл. 15, ал. 2, т. 9 от Закона за митниците, и уведомяват най-късно до следващият работен ден Национална агенция за приходите. Национална агенция за приходите може да предприеме

действия за обезпечаване на установени и изискуеми публични вземания, по реда на глава „Двадесет и четвърта“ от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс до 10 работни дни от уведомяването, за което незабавно уведомява компетентната териториална дирекция на Агенция „Митници“, по място на задържане на паричните средства.

(б) Митническите органи връщат задържаните парични средства въз основа на писмено искане от лицето, от което са задържани или от изрично упълномощено от него лице в случай, че до изтичане на посочения в ал. 5 срок не са предприети действия по обезпечаване от съответния орган по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или на Закона за митниците. При наложен заповест връщане се извършва единствено при наличие на остатък над размера на заповестаната сума.

§ 3. Член 10б се изменя така:

„Пренасяне на парични средства през границата на страната за или от държава членка на Европейския съюз

Чл. 10б. (1) Лицата могат да пренасят за или от държава членка на Европейския съюз неограничено количество парични средства.

(2) Пренасянето на парични средства в размер на 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в левове или друга валута през границата на страната за или от държава членка на Европейския съюз, се декларира при поискване от страна на митническите органи.

(3) Задължението за деклариране при поискване по ал. 2 се смята за неизпълнено:

1. при отказ за деклариране;
2. когато декларираната информация е невярна или непълна;
3. когато паричните средства не са предоставени на разположение на митническите органи за контрол.“

§ 4. Създава се чл. 10в:

„Пренасяне на непридружени парични средства през границата на страната

Чл. 10в. (1) Пренасянето през границата на страната на парични средства чрез пощенски и/или куриерски пратки е забранено с изключение на пратки с обявена стойност.

(2) При пренасянето на непридружени парични средства в размер на 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в левове или друга валута за или от трета страна, чрез пощенски пратки, куриерски пратки, като непридружен багаж или товар в контейнер, митническите органи могат да изискват от изпращача или получателя на паричните средства, или от техен изрично упълномощен представител да представи декларация за оповестяване в срок до 30 дни.

(3) При пренасянето на непридружени парични средства в размер на 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в левове или друга валута за или от държава членка на Европейския съюз чрез пощенски пратки, куриерски пратки, като непридружен багаж или товар в контейнер, митническите органи могат да изискат от изпращача или получателя на паричните средства, или от техен изрично упълномощен представител да представи декларация за оповестяване в срок до 30 дни.

(4) Паричните средства по ал. 2 и 3 се задържат от митническите органи до представяне на декларация за оповестяване, но за срок от не повече от 30 дни от задържането.

(5) Задължението за оповестяване по ал. 3 и 4 се смята за неизпълнено, когато:

1. декларираната информация е невярна или непълна;
2. паричните средства не са предоставени на разположение на митническите органи за контрол.

(6) Лицата по ал. 3 и ал. 4, които декларират паричните средства, са длъжни да декларират и данни за собственика на паричните средства, ако те не са тяхна собственост.

(7) Непридружени парични средства, за които е установено нарушение на забраната по ал. 1 или за които е изискана и не е представена декларация за оповестяване по ал. 2 и ал. 3, се задържат и се считат за изоставени в полза на държавата, ако в шестмесечен срок от задържането не са представени доказателства за собственост.

(8) Директорът на компетентната териториална дирекция на Агенция „Митници“ издава решение, с което паричните средства по ал. 7 се считат за изоставени в полза на държавата. Решението подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.“

§ 5. Създава се чл. 10г:

„Придружени и непридружени парични средства в размер, по-нисък от определения праг за деклариране/оповестяване, за които има подозрение, че са свързани с престъпна дейност

Чл. 10г. (1) При основателни съмнения за собствеността, икономическия произход и предназначението на придружени парични средства или наличие на признаци за незаконни дейности, свързани с пренасянето на парични средства в размер по-малко от 10 000 евро или тяхната равностойност в левове или друга валута от или за трета страна, митническите органи могат да извършват контрол на приносителя, като записват информацията по чл. 3, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2018/1672, свързана с тези средства служебно.

(2) При основателни съмнения за произхода на непридружени парични средства или наличие на признаци за незаконни дейности, свързани с пренасянето през граница на парични средства в размер по-малко от 10 000 евро или тяхната равностойност в левове или друга валута от или за трета страна, митническите органи могат да извършват контрол на пратките, като записват информацията по чл. 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2018/1672, свързана с тези средства служебно.

(3) При основателни съмнения за собствеността, икономическия произход и предназначението на придружени средства или наличие на признаци за незаконни дейности, свързани с пренасянето на парични средства в размер по-малко от 10 000 евро или тяхната равностойност в левове или друга валута от или за държава членка, митническите органи могат да извършват контрол на приносителя, като изискват от същия в срок до 30 дни да предостави информацията по ал. 1, свързана с тези средства. Митническите органи служебно въвеждат информацията.

(4) При основателни съмнения за произхода на непридружени парични средства или наличие на признаци за незаконни дейности, свързани с пренасянето през граница на парични средства в размер по-малко от 10 000 евро или тяхната равностойност в левове или друга валута от или за държава членка, митническите органи могат да извършват контрол на пратките, като изискват от изпращача или от получателя или от техен изрично упълномощен представител в срок до 30 дни да предоставят информацията по ал. 2, свързана с тези средства. Митническите органи служебно въвеждат информацията.“

§ 6. Създава се чл. 10д:

„Деклариране от приносител при зелен коридор („нищо за деклариране“)

Чл. 10д. (1) В случаите, когато пренасяните през границата на страната парични средства не подлежат на деклариране, приносителя преминава през зелен коридор („нищо за деклариране“) или устно заявява това при преминаване през митническо учреждение, в което не се ползват два коридора.

(2) Разпоредбата на ал. 1 не ограничава правото на приносителя да извърши писмено деклариране по свое желание. В този случай декларирането се извършва по реда на чл. 10а и чл. 10б.

(3) В случаите, когато пренасяните през границата на страната парични средства подлежат на деклариране, но приносителят е преминал през зелен коридор („нищо за деклариране“) или устно е заявило това при преминаване през митническо учреждение, в което не се ползват два коридора, това се счита за невярно декларирана информация.

(4) Декларирането на парични средства, които се придружават от лице, ненавършило 16 години, се извършва от съпровождащото го пълнолетно лице.“

§ 7. Член 11 се изменя така:

„Временно задържане на парични средства

Чл. 11. (1) Митническите органи могат да задържат парични средства до 30 дни от датата на задържане, когато задължението за деклариране на придружени парични средства по чл. 10а, ал. 2 или чл. 10б, ал. 2 не е изпълнено или задължението за деклариране с декларация за оповестяване на парични средства по чл. 10в, ал. 2 и 3 не е изпълнено, или са налице основателни съмнения, че паричните средства, независимо от тяхната стойност, са свързани с престъпна или незаконна дейност.

(2) За извършения контрол на парични средства се съставя протокол, а паричните средства се задържат с разписка по чл. 15, ал. 2, т. 9 от Закона за митниците. Митническите органи могат да изискват доказателства за собственост, икономически произход на средствата и предназначението им.

(3) Митническите органи, в рамките на деня на задържането или най-късно до следващия работен ден, уведомяват директора на териториалната дирекция на Агенция „Митници“, на чиято територия са задържани паричните средства, както и дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ и/или друг компетентен орган за задържаните парични средства с оглед предприемане на действия по компетентност.

(4) Директорът на компетентната териториална дирекция на Агенция „Митници“ по ал. 3 или оправомощено от него длъжностно лице, издава решение за временно задържане на паричните средства в срок до 7 дни от датата на задържането.

(5) Решението по ал. 4 се връчва лично на лицето, от което са задържани придружените паричните средства или негов изрично упълномощен представител, или на изпращача, или на получателя или на собственика, на непридружените паричните средства, или на техен изрично упълномощен представител. Връчването се удостоверява с подписи на получателя и връчителя, като се отбелязва датата и начина на връчването. Връчването на решението може да се извърши от всеки митнически служител.

(6) Връчването по ал. 5 може да се извърши и чрез изпращане на съобщение до персонален профил, регистриран в информационната система за сигурно електронно връчване като модул на Единния портал за достъп до електронни административни услуги по смисъла на Закона за електронното управление, ако лицето изрично е поискало това.

(7) Електронното съобщение за издаденото решение се смята за връчено, когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение.

(8) Връчване на решение по ал. 4 чрез прилагане към преписката се извършва след поставяне на съобщение за явяване на лицето по ал. 5 в случаите, когато адресът му не е известен или лицето, негов представител или пълномощник не могат да бъдат намерени на адреса за кореспонденция, заявен в деня на задържането. Съобщението се поставя на определено за целта място в съответното митническо учреждение и се публикува на интернет

страницата на митническата администрация. В случай че лицето не се яви в митническото учреждение в 7-дневен срок от датата на поставяне на съобщението, решението се прилага към преписката и се смята за редовно връчено.

(9) Физически лица, спрямо които е започнало производство за временно задържане на парични средства, и които пребивават повече от 30 последователни дни извън страната или нямат адрес в Република България, са длъжни да посочат на митническите органи лице на територията на страната, на което да се връчи решението. Задължението за посочване на лице важи и за юридически лица, които не са установени на територията на страната.

(10) Решението по ал. 4 подлежи на обжалване в 14-дневен срок по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(11) При задълбочена оценка от необходимостта и пропорционалността на по-нататъшно временно задържане, органът по ал. 4 може да издаде решение за удължаване срока на временното задържане най-много до 90 дни от датата на задържане.

(12) За решението по ал. 11, се прилагат ал. 5 - ал. 10.

(13) Ако в сроковете по ал. 1 или ал. 11 не се вземе решение от други компетентни органи за по-нататъшно задържане на паричните средства в рамките на друго производство или установените факти и обстоятелства не оправдават по-нататъшното задържане на паричните средства, се връщат чрез банков превод и/или в брой на лицето, от което са задържани или на изрично упълномощено от него лице.“

§ 8. Член 11а се изменя така:

„Митнически регистри

Чл. 11а. (1) Митническите органи водят регистър за пренесените през границата на страната парични средства, съгласно чл. 10а - 10г.

(2) При пренасяне на придружени и не придружени парични средства от или за трета страна, се прилагат декларациите, утвърдени с Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/776 на Комисията от 11 май 2021 г. за установяване на образците на някои формуляри, както и техническите правила за ефективния обмен на информация съгласно Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него (ОВ, L 167 от 12.05.2021 г.).

(3) При пренасяне на придружени и не придружени парични средства, за или от държава членка на Европейския съюз се прилагат декларации, съдържащи данни, които се попълват и при пренасяне от или за трета страна.

(4) Декларациите се съхраняват за срок от 5 години независимо от използвания носител. Срокът започва да тече от началото на годината, следваща годината, в която е приета съответната декларация, освен в случаите на чл. 13, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2018/1672.

(5) Ако задължението за деклариране на придружени парични средства или задължението за оповестяване на не придружени парични средства не е било изпълнено, митническите органи вписват в регистрите и служебна декларация, която съдържа, доколкото е възможно, данните, съдържащи се в декларацията за паричните средства или декларацията за оповестяване на парични средства, в зависимост от случая. Служебна декларация се попълва и в случаите по чл. 10г.

(6) Информацията по този член се събира и обработва в съответствие с чл. 17а от Закона за митниците и изискванията за защита на личните данни. При всяко обработване на лични данни се спазват правилата на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ

регламент относно защитата на данните), (ОВ, L 119 от 04.05.2016 г.) и Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ, L 295 от 21.11.2018 г.).

(7) Равностойността на друга валута в евро се определя по курса за митнически цели, съгласно чл. 22 от Закона за митниците, приложим за тази валута, в левове в деня на пренасянето на паричните средства през границата на страната и се въвежда в декларацията.“

§ 9. Член 11б се изменя така:

„Обмен на информация

Чл. 11б. (1) Митническите органи въвеждат информацията, получена съгласно чл. 3 или чл. 4, член 5, параграф 3 или член 6 от Регламент (ЕС) 2018/1672 , и я предават на националното звено за финансово разузнаване, като я подават в Митническата информационна система, създадена с Регламент (ЕО) № 515/97 на Съвета от 13 март 1997 г. относно взаимопомощта между административните органи на държавите членки и сътрудничеството между последните и Комисията по гарантиране на правилното прилагане на законодателството в областта на митническите и земеделските въпроси (ОВ, L 82 от 22.03.1997 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 515/97“.

(2) Митническите органи предават информацията по ал. 1 във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 15 работни дни след датата, на която информацията е била получена.

(3) Митническите органи обменят информация съгласно чл. 10 и чл. 11 от Регламент (ЕС) 2018/1672 с държавите членки на Европейския съюз, с други държави по силата на влезли в сила международни договори, по които Република България е страна, с Европейската комисия, Европейската прокуратура и Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол).

(4) Митническите органи събират, обработват и обменят получена информация по чл. 11а с други държавни органи на национално ниво в рамките на тяхната компетентност, относно:

1. нарушения на валутното законодателство;
2. наличие на признаци, че пренасяните парични средства са свързани с изпиране на пари и финансиране на тероризма по смисъла на Закона за мерките срещу изпирането на пари и Закона за мерките срещу финансирането на тероризма;
3. наличие на признаци, че пренасяните парични средства са приходи от измамна или друга незаконна дейност, и които се отразяват неблагоприятно върху финансовите интереси на Европейския съюз и страната.

(5) Обмен на информация може да се осъществява при условията, по реда и начина, определени в Регламент (ЕО) № 515/97 и Конвенция Неапол II.

(6) Митническите органи гарантират професионална тайна, поверителност и сигурност на данните, съгласно чл. 12 от Регламент (ЕС) 2018/1672 и при спазване на принципа „необходимост да се знае“ по смисъла на чл. 3 от Закона за защита на класифицираната информация.

(7) Редът за взаимодействие и обмен на информация между митническите органи и органите на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ за целите на валутния контрол на национално ниво, се уреждат със споразумение между директора на Агенция „Митници“ и председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“.“

§ 10. Член 14 се отменя.

§ 11. Член 14а се отменя.

§ 12. Член 14б се отменя.

§ 13. Член 14г се отменя.

§ 14. В чл. 16 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Митническите органи следят за спазването на закона при пренасянето през границата на страната на придружени и непридружени парични средства, съгласно правомощията си по чл. 16, ал. 1, т. 1 - 3 и т. 4 - 10 от Закона за митниците.“

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) За целите на спазване на чл. 5 от Регламент (ЕС) 2018/1672 митническите органи имат правомощия да извършват контрол върху физическите лица, техния багаж и транспортни средства, както и контрол на всички пощенски или куриерски пратки, контейнери или транспортни средства, които е възможно да съдържат непридружени парични средства. За извършените контролни действия се съставя протокол“

3. Създава се нова ал. 3:

„(3) Придружени парични средства и непридружени парични средства се задържат с разписка по чл. 15, ал. 2, т. 9 от Закона за митниците.“

4. Досегашните ал. 2, 3, 4, 5 и 6 стават съответно ал. 4, 5, 6, 7, и 8.

5. Досегашната ал. 8 става ал. 9 и в нея думите „и чл. 14, ал. 2“ се заличават.

6. Досегашната ал. 9 става ал. 10.

§ 15. В чл. 18 се правят следните изменения:

1. В ал. 2 думите „чл. 11а, ал. 1, 2 или 3 или по чл. 14а, ал. 1“ се заменят с „чл. 10а, ал. 2 и ал. 3, чл. 10в, ал. 3 и ал. 6“, а думите „или благородни метали и скъпоценни камъни и изделия със и от тях“ се заличават.

2. В ал. 3, изречение първо думите „или благородни метали и скъпоценни камъни и изделия със и от тях“ се заличават, а в изречение второ думите „чл. 11, ал. 2 и 3 и чл. 14, ал. 2 и 3“ се заменят с „чл. 10в, ал. 1“.

3. В ал. 7, т. 3 и т. 4 думите „или благородни метали и скъпоценни камъни и изделия със и от тях“ се заличават.

§ 16. Чл. 18а, ал. 1 се изменя така:

„(1) При неизпълнение на задължението по чл. 10б, ал. 2 и ал. 3, както и чл. 10в, ал. 4 и ал. 6 физическите лица се наказват с глоба в размер от 2000 до 5000 лв., а на юридическите лица или едноличните търговци се налага имуществена санкция в размер от 3000 до 7000 лв.“

§ 17. Създава се чл. 18б:

„Чл. 18б. (1) В случаите на нарушения по чл. 18, ал. 2 и 3 и чл. 18а, когато нарушителят е неизвестен, актът се подписва от актосъставителя и от един свидетел и не се връчва. В този случай се издава наказателно постановление, което влиза в сила в едногодишен срок след

издаването му. С наказателното постановление задържаните парични средства се отнемат в полза на държавата.

(2) За нарушения по чл. 18, ал. 2 и 3 и чл. 18а когато нарушителят е известен, но не е открит на адреса, посочен при връчването на акта за административно нарушение, или е напуснал страната, или е посочил адрес само в трета страна, наказателното постановление не се връчва. Постановлението се счита за влязло в законна сила в едногодишен срок след издаването му.“

§ 18. Създава се чл. 18в:

„Чл. 18в. Митническите органи имат право да задържат с разписка по чл. 15 ал. 2, т. 9 от Закона за митниците, суми за обезпечаване на евентуални вземания по съставени от тях актове за извършено нарушение по този закон.“

§ 19. В § 1 на допълнителната разпоредба се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 6 се изменя така:

„б. „парични средства“ са:

а) валута, като банкноти и монети, които са в обращение като средство за обмяна или които са били в обращение като средство за обмяна и все още могат да бъдат обменени чрез финансовите институции или централните банки срещу банкноти и монети, които са в обращение като средство за обмяна;

б) прехвърляеми инструменти на приносител;

в) стоки, използвани като високоликвидни средства за съхраняване на стойност, като монети със съдържание на злато от най-малко 90 % и/или злато под формата на кюлчета, късове или буци със съдържание на злато от най-малко 99,5%;

г) предплатени карти: Р.М.“

2. Точка 7 се изменя така:

„7. „прехвърляеми инструменти на приносител“ означава инструменти, различни от валута, които дават право на притежателя им да претендира за парична сума при представяне на инструмента, без да е необходимо да доказва своята самоличност или право на тази сума. Тези инструменти са:

а) пътнически чекове;

б) чекове, записи на заповед или парични нареждания, които са или във формата на инструмент на приносител, подписани са, но не е посочено името на получателя, предвидена е възможност за джиросване без ограничение, издадени са в полза на фиктивен получател или са в друга форма, която позволява да бъдат прехвърлени с предаването;“.

3. Точка 18 се изменя така:

„18. „пренасяне през границата на страната“ е внасянето и изнасянето през държавната граница на Република България, включително и чрез пощенски пратки, куриерски пратки, или като непридружен багаж или товар в контейнер на парични средства от или за друга държава членка на Европейския съюз, или вносът и износът от и за трета страна.“

4. Създават се точки 22 и 23:

„22. „приносител“ означава всяко физическо лице, което влиза в Европейския съюз или излиза от него, като пренася парични средства в себе си, в своя багаж или в своето превозно средство;

23. „непридружени парични средства“ означава парични средства, съставляващи част от пратка без приносител.“.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 20. В Наказателния кодекс (обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 97 от 1995 г.; изм., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г. – бр. 120 от 1997 г.; изм., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7, 51 и 81 от 1999 г., бр. 21 и 51 от 2000 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 98 от 2000 г.; изм., бр. 41 и 101 от 2001 г., бр. 45 и 92 от 2002 г., бр. 26 и 103 от 2004 г., бр. 24, 43, 76, 86 и 88 от 2005 г., бр. 59, 75 и 102 от 2006 г., бр. 38, 57, 64, 85, 89 и 94 от 2007 г., бр. 19, 67 и 102 от 2008 г., бр. 12, 23, 27, 32, 47, 80, 93 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 32 от 2010 г., бр. 33 и 60 от 2011 г., бр. 19, 20 и 60 от 2012 г., бр. 17, 61 и 84 от 2013 г., бр. 19, 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 41, 74, 79 и 102 от 2015 г., бр. 32 и 47 от 2016 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 83 от 2016 г.; изм., бр. 95 от 2016 г., бр. 13, 54, 85 и 101 от 2017 г., бр. 55 от 2018 г., бр. 1, 7, 16 и 83 от 2019 г., бр. 13, 23, 28, 88, 103 и 108 от 2020 г., бр. 9 от 2021 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 84 от 2021 г.; изм. и доп., бр. 53 от 2022 г.; Решение № 13 на Конституционния съд от 2022 г. – бр. 79 от 2022 г.) в чл. 251, ал. 1 думите „благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях“ и запетаята след тях се заличават.

§ 21. В Закона за мерките срещу изпирането на пари (обн., ДВ, бр. 27 от 2018 г.; изм., бр. 94 от 2018 г., бр. 17, 34, 37, 42 и 94 от 2019 г., бр. 18 и 69 от 2020 г., бр. 7, 17 и 21 от 2021 г. и бр. 25 и 32 от 2022 г.) чл. 77, ал. 1 се изменя така:

„(1) Агенция „Митници“ предоставя на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ информацията за пренасянето през границата на страната на парични средства, събирана при условията и по реда на Валутния закон.“

§ 22. В Закона за митниците (обн., ДВ, бр. 15 от 1998 г.; изм., бр. 89 и 153 от 1998 г., бр. 30 и 83 от 1999 г., бр. 63 от 2000 г., бр. 110 от 2001 г., бр. 76 от 2002 г., бр. 37 и 95 от 2003 г., бр. 38 от 2004 г., бр. 45, 86, 91 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 105 от 2006 г., бр. 59 и 109 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 12, 32, 42, 44 и 95 от 2009 г., бр. 54, 55, 73 и 94 от 2010 г., бр. 82 от 2011 г., бр. 38 и 54 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 42 и 60 от 2015 г., бр. 58, 75 и 98 от 2016 г., бр. 99 и 103 от 2017 г., бр. 24, 80, 98 и 105 от 2018 г., бр. 7 и 17 от 2019 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2019 г. – бр. 32 от 2019 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2019 г. – бр. 75 от 2019 г.; изм., бр. 100 и 102 от 2019 г., бр. 14 от 2020 г. и бр. 62 от 2022 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 2, ал. 2 думите „и на благородни метали и скъпоценни камъни и изделия със и от тях“ се заличават.

2. Създава се чл. 16и:

„Чл. 16и. (1) Решенията по Раздел 2 от Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета (ОВ, L 181 от 29.06.2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 608/2013“ се издават от директора на Агенция „Митници“ или упълномощено от него длъжностно лице.

(2) Решенията по ал. 1 подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс, когато отговорят на условията на чл. 9, параграф 1, изречение второ и параграф 2 от Регламент (ЕС) № 608/2013.“

3. Член 229а се изменя така:

„Чл. 229а. Административнонаказателното производство може да приключи със споразумение между наказващия орган и нарушителя в едномесечен срок от направено предложение. Наказващият орган прави предложение за сключване на споразумение в 14-дневен срок от получаване на преписката от актосъставителя, а нарушителят може да направи предложение в 14-дневен срок от връчването на акта. Споразумение за прекратяване на административнонаказателно производство може да бъде постигнато, само ако деянието не съставлява престъпление.“

4. Член 229б се изменя така:

„Чл. 229б. (1) Споразумението отразява съгласието на административнонаказващия орган и нарушителя в писмена форма по следните въпроси:

1. има ли извършено деяние, извършено ли е то от нарушителя и извършено ли е виновно, съставлява ли деянието митническо нарушение;

2. какъв да бъде видът и размерът на наказанието;

3. отнемат ли се в полза на държавата стоките - предмет на нарушението, както и превозните и преносните средства, послужили за превозването или пренасянето на стоките, или те се заплащат в размер не по-малко от 25 на сто от равностойността им.

(2) Споразумението съдържа:

1. датата на сключване на споразумението;

2. собственото, бащиното и фамилното име и длъжността на наказващия орган;

3. собственото, бащиното и фамилното име на нарушителя, точния му адрес и единен граждански номер, а в случай че е чужденец - имената, точния адрес, дата на раждане, а ако има информация за това - и място на раждане, по паспорт или заместващ го документ за пътуване с посочване на номер, дата на издаване и издател на документа;

4. датата на акта, въз основа на който е образувано производството, и името, длъжността и местослуженето на актосъставителя;

5. описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават;

6. законовите разпоредби, които са били нарушени виновно;

7. вида и размера на административното наказание;

8. вещите, които се отнемат в полза на държавата, както и преносните, превозните и други средства и съоръжения, послужили и използвани за извършване на нарушение по този закон, или те се заплащат в размер не по-малко от 25 на сто от паричната равностойност, които представляват митническата им стойност;

9. разпореждането с веществените доказателства;

10. банкова сметка, по която да се заплати дължимата глоба или имуществената санкция.

(3) Със споразумението не може да се определя:

1. наказание от вид, различен от предвидения в закона за конкретното митническо нарушение;

2. размер на глобата или на имуществената санкция, по-нисък от 80 на сто от минималния, предвиден за конкретното митническо нарушение;

3. сума в размер по-малко от 25 на сто от паричната равностойност на предмета на нарушението, както и от паричната равностойност на превозното и преносното средство, които представляват митническата им стойност.

(4) Споразумението се подписва от административнонаказващия орган и от нарушителя или от негов представител, изрично упълномощен за постигане на споразумение.

(5) Когато е съставен акт за установяване на административно нарушение за няколко нарушения, споразумение може да се сключи и само за някои от нарушенията.

(6) В случаите по ал. 5 признанието на лицето, с което е сключено споразумение по въпросите, посочени в ал. 1, не може да се използва като доказателство за виновността му за другите нарушения, за които е съставен актът за установяване на административно нарушение.

(7) Със споразумението страните договарят режим на отнемане на вещи в полза на държавата, съгласно ал. 1. Когато със споразумението се извършва разпореждане с веществени доказателства или се отнемат в полза на държавата вещи, които не принадлежат на нарушителя, за сключването му е необходимо писмено съгласие на собственика на вещите, което става неразделна част от споразумението. В случай че собственикът не даде съгласие за разпореждане с веществени доказателства или за отнемане на вещи в полза на държавата или не може да бъде открит, наказващият орган се произнася по въпроса за веществените доказателства и за отнемането на вещите в полза на държавата с наказателно постановление, което подлежи на обжалване по реда на чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

(8) Когато със споразумението е наложено административно наказание глоба или имуществена санкция, нарушителят приема да ги заплати в срок до 14 дни от сключване на споразумението.

(9) Споразумението влиза в сила от датата на заплащане на глобата или имуществената санкция. Споразумението е окончателно и има последиците на влязло в сила наказателно постановление.

(10) В случай че глобата или имуществената санкция не бъде платена в срока по ал. 8, наказващият орган обявява, че споразумение не е постигнато с мотивирано постановление, което не подлежи на обжалване и протест, и издава наказателно постановление.

(11) Когато не бъде постигнато споразумение, наказващият орган издава наказателно постановление, като не може да ползва признанието на лицето, срещу което е съставен акт за установяване на административно нарушение, по въпросите, посочени в ал. 3, като доказателство за виновността му.

(12) Издаването на наказателно постановление, без да е направено предложение по ал. 1, изречение второ, не съставлява съществено нарушение на процесуалните правила.

(13) Алинеи 1-12 се прилагат съответно за еднолични търговци и за юридически лица.“

5. Член 229в се отменя.

6. Член 233, ал. 8 се изменя така:

„(8) Превозните и преносните средства – собственост на нарушителя, които са послужили за превозването или пренасянето на стоките - предмет на митническа контрабанда, се отнемат в полза на държавата, освен ако стойността им явно не съответства на стойността на предмета на митническата контрабанда.“

7. В чл. 234а, ал. 3 думите „чл. 233, ал. 6, 7 и 8“ се заменят с „чл. 233, ал. 7 и 8.“

8. В чл. 243, ал. 2 думите „и благородни метали и скъпоценни камъни и изделия със и от тях“ се заличават.

9. В чл. 266, ал. 1 думите „и на благородни метали и скъпоценни камъни и изделия със и от тях“ се заличават.

§ 23. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 29, 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г., бр. 1 и 105 от 2014 г., бр. 30, 92 и 95 от 2015 г., бр. 45, 58, 95 и 97 от 2016 г., бр. 9, 58, 63, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 24, 62, 65, 98 и 103 от 2018 г., бр. 7, 17, 33, 96 и 100 от 2019 г., бр. 9, 14, 18, 28, 44, 65 и 104 от 2020 г., бр. 77 от 2021 г. и бр. 12, 42 и 52 от 2022 г.) чл. 107з се изменя така:

„Чл. 107з. (1) Административнонаказателното производство може да приключи със споразумение между наказващия орган и нарушителя в едномесечен срок от направено предложение. Наказващият орган прави предложение за сключване на споразумение в 14-дневен срок от получаване на преписката от актосъставителя, а нарушителят може да направи предложение в 14-дневен срок от връчването на акта. Споразумение за прекратяване на административнонаказателно производство може да бъде постигнато, само ако деянието не съставлява престъпление.

(2) Не могат да бъдат обект на споразумение установени случаи на административни нарушения, при които стоките, предмет на нарушението, застрашават живота или здравето на хората или околната среда или не съответстват на изискванията за качество на продуктите.

(3) Споразумението се изготвя в писмена форма и отразява съгласието на административнонаказващия орган и нарушителя по следните въпроси:

1. има ли извършено деяние, извършено ли е то от нарушителя и извършено ли е виновно, съставлява ли деянието нарушение на акцизното законодателство;

2. какъв да бъде видът и размерът на наказанието;

3. отнемат ли се в полза на държавата стоките - предмет на нарушението, както и преносните, превозните и други средства и съоръжения, послужили и използвани за извършване на нарушение по този закон, или те се заплащат в размер не по-малко от 40 на сто от пазарната им цена.

(4) Споразумението съдържа:

1. датата на сключване на споразумението;

2. собственото, бащиното и фамилното име и длъжността на наказващия орган;

3. собственото, бащиното и фамилното име на нарушителя, точния му адрес и единен граждански номер, а в случай че е чужденец - имената, точния адрес, дата на раждане, а ако има информация за това - и място на раждане, по паспорт или заместващ го документ за пътуване с посочване на номер, дата на издаване и издател на документа;

4. датата на акта, въз основа на който е образувано производството, и името, длъжността и местослуженето на актосъставителя;

5. описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават;

6. законовите разпоредби, които са били нарушени виновно;

7. вида и размера на административното наказание;

8. вещите, които се отнемат в полза на държавата, както и преносните, превозните и други средства и съоръжения, послужили и използвани за извършване на нарушение по този закон, или те се заплащат в размер не по-малко от 40 на сто от пазарната им цена.;

9. разпореждането с веществените доказателства;

10. банкова сметка, по която да се заплати дължимата глоба или имуществената санкция.

(5) Със споразумението не може да се определя:

1. наказание от вид, различен от предвидения в закона за конкретното административно нарушение;

2. размер на глобата или на имуществената санкция:

а) при първо нарушение - по-нисък от 80 на сто от минималния размер, предвиден за конкретното административно нарушение;

б) при повторно нарушение - по-нисък от 60 на сто от максималния размер, предвиден за конкретното административно нарушение за повторност или не по-нисък от предвиденото за конкретното административно нарушение, когато не е предвиден максимум;

в) при всяко следващо - по-нисък от максималния размер, предвиден за конкретното административно нарушение или не по-нисък от предвиденото за конкретното административно нарушение, когато не е предвиден максимум.

3. сума в размер по-малко от 40 на сто от пазарната цена на предмета на нарушението, както и на преносните, превозните и други средства и съоръжения, послужили и използвани за извършване на нарушение по този закон, когато не се отнемат в полза на държавата.

(6) Споразумението се подписва от административнонаказващия орган и от нарушителя или от негов представител, изрично упълномощен за постигане на споразумение.

(7) Когато е съставен акт за установяване на административно нарушение за няколко нарушения, споразумение може да се сключи и само за някои от нарушенията.

(8) В случаите по ал. 7 признанието на лицето, с което е сключено споразумение по въпросите, посочени в ал. 3, не може да се използва като доказателство за виновността му за другите нарушения, за които е съставен актът за установяване на административно нарушение.

(9) Със споразумението страните договарят режим на отнемане на вещи в полза на държавата, съгласно ал. 3. Когато със споразумението се извършва разпореждане с веществени доказателства или се отнемат в полза на държавата вещи, които не принадлежат на нарушителя, за сключването му е необходимо писмено съгласие на собственика на вещите, което става неразделна част от споразумението. В случай че собственикът не даде съгласие за разпореждане с веществени доказателства или за отнемане на вещи в полза на държавата или не може да бъде открит, наказващият орган се произнася по въпроса за веществените доказателства и за отнемането на вещи в полза на държавата с наказателно постановление, което подлежи на обжалване по реда на чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

(10) Когато със споразумението е наложено административно наказание глоба или имуществена санкция, нарушителят приема да ги заплати в срок до 14 дни от сключване на споразумението.

(11) Споразумението влиза в сила от датата на заплащане на глобата или имуществената санкция. Споразумението е окончателно и има последиците на влязло в сила наказателно постановление.

(12) В случай че глобата или имуществената санкция не бъде платена в срока по ал. 10, наказващият орган обявява, че споразумение не е постигнато с мотивирано постановление, което не подлежи на обжалване и протест, и издава наказателно постановление.

(13) Когато не бъде постигнато споразумение, наказващият орган издава наказателно постановление, като не може да ползва признанието на лицето, срещу което е съставен акт за установяване на административно нарушение, по въпросите, посочени в ал. 3, като доказателство за виновността му.

(14) Издаването на наказателно постановление, без да е направено предложение по ал. 1, изречение второ, не съставлява съществено нарушение на процесуалните правила.

(15) Алинеи 1-14 се прилагат съответно за еднолични търговци и за юридически лица.“